

Fransa Ermenilere Borç Ödüyor

Fransa, 1919-1921 yıllarında örgütlediği, kıskırttığı, savaşa soktuğu Ermenilere 92 yıl sonra borç ödüyor. Emperyalistler, kendi yaptıkları insanlık dışı hareketleri örtmek için masum milletleri suçlarlar.

Dr. Alev COŞKUN Siyaset Bilimi Öğretim Üyesi

Fransız Ulusal Meclisi'nde "Ermeni Soykırımını İnkâr Yasası" geçen ay kabul edilmişti. Sadece 46

milletvekilinin katılımıyla gerçekleşen bu toplantı aslında tam bir komediydi. Cumhurbaşkanı **Sarkozy**, beş yüz bin Ermeni kökenli seçmenin oylarını alabilmek için böylesi bir yolu benimsiyordu.

Aynı taktik 23 Ocak Pazartesi günü de uygulandı. Yaklaşık 60 senatörün katıldığı oturumda "inkâr yasası" 86'ya karşı 127 oyla kabul edildi. "Vekâlet" yoluyla oylar kullanıldı, sadece 21 senatör inkâr karşıtı oy kullanabilseydi bu tasarı reddedilecekti.

Fransa "ifade özgürlüğünü ve tartışmayı yasaklama" kararı alarak, aslında kendi tarihine, kuruluş felsefesine, inandığı değerlere karşı çıkıyordu...

Fransız Anayasası'na aykırı olduğunu ileri süren Anayasa Komisyonu raporuna rağmen tasarının yasallaşmasını sadece Sarkozy'nin seçim hesaplarına bağlamak kanımca yanıltıcıdır. Fransa tarihiyle yüzleşiyor. Ermenilere yaptıklarından utanıyor, onlardan özür dileyerek ağızlarına bir parmak bal çalıyor. Çünkü tarihinin derinliklerinde, Fransa kendisini Ermenilere karşı borçlu hissediyor.

Ermeni borcu

Nedir bu Ermeni borcu? Kısaca özetleyelim: Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda, aslında üç ana cephe vardı. Doğu Cephesi **Karabekir**'in komutasında başarıya ulaştı. Batı Cephesi **İnönü**'nün komutasında, emperyalist güçleri arkasına almış Yunan askeri güçlerine karşı yapılan ve 3.5 yıl süren savaşlarla 9 Eylül 1922'de başarıya ulaştı.

Milli Mücadele'nin güney cephesinde Fransızlara karşı savaşılmıştır. Bu cephede çarpışmalar Ocak 1920'de başladı, 15 ay sürdü ve Mart 1921'de son buldu. Bu savaşlar Adana, Maraş, Antap ve Urfa'da gerçekleşti.

I. Dünya Savaşı'nı sonlandıran Mondros Ateşkes Antlaşması 30 Ekim 1918'de imzalanınca, savaşın galipleri, Osmanlı Devleti'nin topraklarını işgale başladılar.

İngilizler petrol bölgelerini, İtalyanlar Ege Bölgesi'nde Kuşadası'nın güneyini,

Fransızlar da 1918 yılının aralık ayının başlarında Adana'dan başlayarak Adana, Maraş, Antep, Urfa yöresini işgal etmeye başladılar.

Hatta Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda işgalere karşı "ilk kurşun", ilk "silahlı eylem" Hatay iline bağlı Dört Yol ilçesinin Karakese köyünde Fransızlara karşı yapılmıştır (19 Aralık 1918).

Fransa, Mersin'den başlayarak sırasıyla önüne gelen illeri Urfa'ya kadar işgale başladı. Bu işgalleri sürekli kılmak için de bu bölgede yaşayan Ermenileri kullandı. Bu bölgede yerel Ermenileri silahlandırarak onlardan askeri birlikler oluşturdu.

Özdeş politika, yine Fransa tarafından Suriye'de de uygulanıyor, orada da Araplara karşı gene yerel Ermeniler kullanılıyordu.

Bir emperyalist devlet olarak Fransa, bölgede etkin ve kıskırtıcı bir tutum üstlenmişti.

Ulusal Kurtuluş Savaşı başlarken Fransa, Anadolu'nun güneyine üç tümenlik işgal gücü çıkardı. Bu işgal gücü bir Fransız, iki Senegal, dokuz Cezayir alayından oluşuyordu. İşte bu çokuluslu Fransız emperyalist işgal gücünün yanında, yukarıda sözünü ettiğimiz yerel Ermeni birlikleri de oluşturulmuştu.

Mustafa Kemal, bu emperyalist Fransız güçlerine karşı Sivas Kongresi sırasında, kendisine bağlı subayları bölgeye göndererek, yerel Kuvayı Milliye güçlerini örgütledi. Mustafa Kemal, 25 Ocak 1920 tarihinde o bölgede bulunan milli güçlere verdiği talimatla, Fransızlara karşı "**Kuvayı Milliye-gerilla savaşı**" sistemi içinde mücadele edilmesini öngördü.

Temelde bölge halkı Kuvayı Milliyeci subaylar tarafından örgütleniyordu. Fransızlara karşı amansız mücadele veriliyordu.

Maraş'ta, Antep'te, Urfa'da Fransızlara ve onları destekleyen Ermeni güçlerine karşı çetin savaşlar yapıldı. Sonunda Fransızlar ilk önce Urfa'da bozguna uğradılar. En uzun ve çetin savaş Antep'te geçmiş, 14 ay sürmüştür (1 Nisan 1920 - 8 Şubat 1921).

Bu bir direnme savaşıydı. Bu nedenle 8 Şubat 1921 günü TBMM, Antep'e "**gazi**" unvanını verdi. Daha sonra Maraş'a "**kahraman**", Urfa'ya "**şanlı**" unvanları verilmiştir.

Bu şanlar boşuna verilmemiştir.

Oralarda Kuvayı Milliyeciler, ateşle barut arasında, insanlıkla ihaneti bir arada yaşadılar. Gerek Fransız, gerekse yerel Ermeni birliklerine karşı efsane direnme savaşları verdiler.

Adana bölgesinde özellikle Pozantı, Osmaniye, Zeytin, Şar, Urumlu, Haçın kasabalarında geçen savaşlar, aslında Fransızların kıskırttığı ve yerel birlikler oluşturduğu Ermenilere karşı yapılan savaşlardı.

Ermeni zulmü

Bu işgal ve savaşlar sırasında Ermeni silahlı güçlerinin bölgede yaptığı zulüm, silahsız ve donanımsız halkı canından bezdirecek keredeydi. Ermeni zulmünden kaçan Türkler dağlara ve Kayseri'ye göç etmek zorunda kalmışlardır. Haçın, Zeytin ve Urumlu'daki Fransız destekli Ermeni silahlı güçlerinin zulmünün anlatılması olanaksızdır.

Sonunda Kuvayı Milliyeciler başarıyı elde etmeye başladılar. Bu emperyalist hareketin sonu gelmez bir "**macera**" olduğunu anlayan Fransız hükümeti, 20 Ekim 1921 tarihinde Ankara ile Barış Antlaşması imzaladı.

Bu gerilla savaşında, kuşkusuz tüm taraflar kayıplara uğradı. Fransa'nın emperyalist emellerine kapılan bölgenin yerel Ermeni halkı da büyük kayba uğradı. Ankara-Fransa Barış Antlaşması'ndan sonra, bölge halkına zulüm yapan Ermeniler de Fransızlar gibi bölgeden kaçmaya başladılar. 30 bine yakın Ermeni, Beyrut, Lübnan ve Fransa'ya göç etti. İşte, Fransız Parlamentosu'ndan geçen son tasarı, Fransızların, kıskırttıkları ve kandırdıkları Ermenilere karşı 21. yüzyılda ödemek istedikleri manevi bir borçtur.

Zaten **Mehmet Perinçek**'in Rus devlet arşivlerinde yaptığı çalışmaları sonunda ortaya çıkardığı **Ohannes Kaçaznuni, Lalayan ve Karinyan**'ın kitap ve yayınları, Ermenileri önce Çarlık Rusyası'nın, sonra da İngiltere ve Fransa'nın kıskırttığını belgelerle ortaya koymuştur (Kaynak Yayınları).

Fransa, 1919-1921 yıllarında örgütlediği, kıskırttığı, savaşa soktuğu Ermenilere 92 yıl sonra borç ödüyor.

Fransız Parlamentosu'nda, bir parlamento karikatürü olarak tarihe geçecek olan, vekâlet oylarıyla kabul edilen soykırımı inkâr yasasının altında yatan tarihsel gerçeklerden birisi de budur. Emperyalistler, kendi yaptıkları insanlık dışı hareketleri örtmek için masum milletleri suçlarlar. Ama bilmeleri gerekir ki, yasayla tarih yazmak, milletlerin parlamentolarına onur getirmez.